

زهرا بقولی زاده
روزنامه نگار

نگاهی به زندگی و آثار شهدای هنرمند در جنگ غزه در کارزار هنر و بمب

۷۵ سال از آغاز تشکیل رژیم غاصب و جعلی اسرائیل می گذرد؛ رژیمی که با حضور خود نکبت را برای سرزمین فلسطین و ساکنان آن به ارمغان آورد و همچون غده سرطانی، تمام منطقه خاورمیانه را درگیر خود کرد. ۱۵ مهرماه ۱۴۰۲، یک روز تاریخی و یک نقطه عطف در تاریخ منطقه غرب آسیا و منطقه فلسطین به شمار می رود. گردان های القسام، شاخه نظامی جنبش مقاومت اسلامی فلسطین (حماس)، در پی این حمله، کابینه بنیامین نتانیاهو، که دچار شوک و غافلگیری بزرگی شده بود، این رژیم را، به آن تحمیل کردند. در پی این حمله، تاکنون ادامه دارد. به واسطه این حمله بی امان و ناجوانمردانه رژیم صهیونیستی، تعداد زیادی از فعالان رسانه‌ای و فرهنگی و همچنین هنرمندان فلسطینی، به درجه رفیع شهادت نائل شدند. از جمله هنرمندانی که از زمان عملیات «طوفان الاقصی» در جریان نسل کشی، در غزه به شهادت رسیدند، می توان به هبه زقوت، هنرمند تجسمی، هبه ابوالنداء، شاعر و نویسنده، ایناس السقا، هنرمند تئاتر، علی نسمن، بازیگر سینما و تئاتر، و هنرمند تجسمی خانم حلیمه آل کلوت و... اشاره کرد که در این مجال به زندگی و آثار برخی از این هنرمندان شهید می پردازیم.

از نقاشی های «هبه زقوت»، هنرمند فلسطینی

ایناس السقا

هبه زقوت

هنر، یک جبهه مبارزاتی در کنار اشکال دیگر مقاومت، برای حمایت از حقوق ملت فلسطین در روزهایی است که رژیم منحوس صهیونیستی، دست به جنایات وحشتناک علیه مردم بی دفاع فلسطین می زند.

در این بین، تعداد زیادی از هنرمندان سرزمین فلسطین، رسیده اند. افرادی که در طول سال ها فعالیت های فرهنگی و هنری، به رغم همه سختی های زندگی در اسارت دسته جمعی، لحظه ای از کار و تلاش و مجاهدت هنری نایستادند و سعی کردند زبان گویای ملت خویش باشند. بی شک، تک تک اقدامات و کارهای رقم خورده به واسطه روح، روان و قلم این شهدای عزیز، به رغم همه سختی های زندگی در اسارت دسته جمعی، لحظه ای از کار و تلاش و مجاهدت هنری نایستادند و سعی کردند زبان گویای ملت خویش باشند

سارا و پسرش ابراهیم، در بمباران خانه شخصی خود در نوار غزه که توسط صهیونیست کودک کش و تروریست رقم خورد به شهادت رسید. ایناس قبل از بمباران خانه اش با مادر و فرزندانش به «مرکز فرهنگی ارتدکس در غزه» پناه برد و پس از تهدید این مرکز به خانه خود در خیابان الوحیدی که بمباران شده بود نقل مکان کردند. او در تاریخ ۲۷ اوت در صفحه خود نوشت «گاهی اوقات به گذشته خود نگاه می کنید و متوجه می شوید که از یک قتل عام زنده بیرون آمده اید؛ باد جریان دارد همان طور که کشتی ما / ما در جریان هستیم؛ باد، بدان که ما دریا هستیم و کشتی های آن، پس بوز تا به حرکت درآییم.»

هنر، یک جبهه مبارزاتی در کنار اشکال دیگر مقاومت، برای حمایت از حقوق ملت فلسطین در روزهایی است که رژیم منحوس صهیونیستی، دست به جنایات وحشتناک علیه مردم بی دفاع فلسطین می زند. در این بین، تعداد زیادی از هنرمندان

علی نسمن

ابونداء، رمان نویس و شاعر فلسطینی بود که به خانه بستگانش در خان یونس پناهنده شده بود. اما جنوب غزه امن تر از شمال آن نبود و یک هفته بعد، شاعر ۳۲ ساله در حمله صهیونیست ها کشته شد.

ابونداء روز ۲۰ اکتبر، در همان روز که کشته شد، در صفحه فیس بوک خود نوشته بود: «به خدا قسم، ما در غزه با شهیدیم و یا شاهد آزادی خود؛ و همگی صبری کنیم تا ببینیم که کجا خواهیم بود. خداوند! همگی انجام

و عده حق تو را انتظار می کشیم.» با درگذشت ابونداء، گویا یکی از صداهاى برجسته ادبیات فلسطین به سرکوب رفته است. ابونداء سه مجموعه شعر را تألیف کرد و در سال ۲۰۱۷ در جایزه خلاقیت شارجه در بخش رمان، برای نخستین بار، اکسیژن برای مردگان نیست، مقام دوم را کسب کرد. او همچنین در رقابتی به نام ناهید الریس نویسنده فلسطینی مقام اول را در بخش داستان کوتاه کسب کرده بود.

ایناس السقا: زنان غزه و صبر ایوب، نمایشی که رنگ حقیقت گرفت

هنرمند فلسطینی ایناس السقا را می توان یکی از مؤسسان تئاتر بانوان در غزه برشمرد. او کارگاه های نمایشی و تئاتر بسیاری را با کودکان و بانوان نوار غزه برگزار کرد و در بسیاری از فعالیت های تعاملی اجتماعی شرکت فعال داشت. از جمله نمایش هایی که خانم ایناس، آنها را تولید کرده، می توان به «خرس»، «ام بصیر، چیزی شده؟» و «زنان غزه و صبر ایوب» اشاره کرد. ایناس به همراه دو دخترش لین و

هبه زقوت: نقاشی برای ارسال پیام به جهان بیرون

«هبه زقوت»، بانوی هنرمند ۳۹ فلسطینی بود که سال ۱۹۸۴ در اردوگاه پناهندگان البریج غزه به دنیا آمد. وی پس از اخذ دیپلم گرافیک راهی دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه الاقصی شد و پس از آن در سال ۲۰۰۷ فارغ التحصیل گشت. «هبه» در اوج محاصره و تحریم غزه، به سختی کار می کرد و وقت خود را بین کار و خانه و هنر تقسیم کرده بود؛ آخرین نمایشگاه انفرادی او دو سال پیش با اسم «فرزندان من در قرنطینه» در حالی برگزار شد که دنیا در حال و هوای کرونا و همه گیری قرار داشت. آخرین نمایشگاه گروهی او نیز «ریشه دار، مانند درختان زیتون» نام داشت. یکی از معروف ترین نقاشی های او سال ۲۰۲۰ و با اوج گیری ماجرای جورج فلویید در آمریکا با اسم «نه به نژادپرستی» منتشر شد، که محتوای آن ترسیم دختری سیاه پوست با کبوتری در دست های خونین بود. وی با انتشار ویدیویی در ماه سپتامبر، درباره آثار هنری خود صحبت کرده بود؛ هبه، در این فیلم توضیح داد که نقاشی های او بیشتر ترسیم مکان های مقدس اورشلیم و زنان فلسطینی با لباس های سنتی است تا از این طریق، بتواند به «جهان بیرون»، پیام ارسال کند. دو هفته پس از انتشار این ویدیو، این هنرمند به همراه دو فرزندش بر اثر حمله هوایی رژیم صهیونیستی، به شهادت رسید. همسر و دو فرزند دیگر او، از بازماندگان خانواده او بودند.

هبه ابوالنداء